

Sygn. akt. II W 424/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu - Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osiański

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela - funkcjonariusza Policji J. S.

po rozpoznaniu dnia 17 lutego 2023 roku

sprawy **Z. P.**

syna J. ił. z domu S.

urodz. (...) w T.

obwinionego o to, że: w dniu 21 lipca 2022 roku około godz. 11:10 w miejscowości P., gm. R. kierował rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości tj. 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1a kw

ORZEKA:

I. uznaje obwinionego **Z. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 87 § 1a kw i za to na mocy art. 87 § 1 kw w zw. z art. 87 § 1a kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 2.500,00 zł (dwa tysiące pięćset) złotych,

II. na mocy art. 87 § 4 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 (jednego) roku,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. R. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa złote, osiemdziesiąt groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu;

IV. zwalnia obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

II W 424/22

UZASADNIENIE

21 lipca 2022 roku funkcjonariusze policji z Komendy Powiatowej Policji w G. D. K. i P. S. pełnili służbę obchodową na terenie gmin R. i Z.. Około godziny 11.10 w miejscowości P. zatrzymali do kontroli rowerzystę. Kontrolowanym okazał się Z. P.. Od wymienionego wyczuwalna była woń alkoholu, wobec czego został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badania przeprowadzone o godzinie 11.27, 11.29, 11.43 i 11.45 przyniosły odpowiednio wyniki: 0,47 mg/l, 0,49 mg/l, 0,46 mg/l i 0,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Do protokołu badania zawartości alkoholu Z. P. podał, iż 21 lipca o godzinie 6.00 wypił 1,5 litra piwa.

Dowód:

- zeznania świadka D. K. (1) – k. 27-28;

- zeznania świadka P. S. – k. 28;

- protokół badania na zawartość alkoholu – k. 2.

19 listopada 2020 roku wobec Z. P. zapadł prawomocny obecnie wyrok w sprawie II K 88/20. Na podstawie wskazanego orzeczenia Z. P. został skazany za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 180a kk – prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wbrew prawomocnemu wyrokowi Sądu Rejonowego w Brodnicy w sprawie II K 526/15, w którym orzeczono dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, a ponadto wbrew decyzji Starosty G. o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów kategorii A, B i T.

Dowód:

- odpis wyroku SR w Golubniu-Dobrzyniu w sprawie II K 88/20 – k. 25a

1 września 2022 roku Z. P. podjął leczenie w (...) w G.. Do 16 lutego 2023 roku odbył 7 sesji terapeutycznych. Ponadto cierpi na schorzenie łokcia. Leczy się w poradni chirurgicznej.

Dowód:

- zaświadczenie z (...) k. 24;

- skierowanie do poradni chirurgicznej – k. 22.

W trakcie rozprawy głównej obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podkreślił, iż złożył sprzeciw od wydanego uprzednio wyroku nakazowego bowiem nie zgodził się z orzeczonym zakazem prowadzenia rowerów. Wskazał, iż w przypadku tego zakazu będzie musiał chodzić pieszo do pracy. Przyznał, iż w przeddzień kontroli spożywał alkohol. Od 1 sierpnia 2022 roku zachowuje abstynencję (k. 27).

Sąd co do zasady uznał wyjaśnienia obwinionego za wiarygodne. Z. P. nie kwestionował wszak ustaleń zawartych we wniosku o ukaranie. Przyznał, iż jechał rowerem będąc w stanie nietrzeźwości. Jedyną wątpliwość to czas spożycia alkoholu. Godzi się wskazać, iż do protokołu badania na zawartość alkoholu obwiniony złożył oświadczenie o spożyciu 1,5 litra piwa w dniu zdarzenia około godziny 6.00 (k. 2v.). Protokół ten następnie podpisał. Rozbieżność ta zdaniem sądu wynika z obranej linii obrony. Obwiniony wyrażał pierwotnie zaskoczenie z powodu stwierdzenia stanu nietrzeźwości po alkoholu wypitym dzień wcześniej. Okoliczność ta nie wpływa natomiast na kwestię odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Dość wskazać, iż wynik około 0,46-9 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oznacza około 1 promila stężenia alkoholu w krwi. Dopuszczalna norma alkoholu została zatem przekroczona kilkukrotnie.

W sprawie wątpliwości nie budziły także zeznania świadków D. K. (2) i P. S.. Opisali oni okoliczności zatrzymania rowerzysty do kontroli drogowej. Obaj świadkowie podkreślili przy tym, iż w ich obecności obwiniony przyznał, że rano pił alkohol. Z. P. jest ponadto znany z nadużywania alkoholu (k. 27-28). Brak jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania powyższych zeznań. Znajdują one potwierdzenie w protokole badań zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Fakt nietrzeźwości nie stanowił przedmiotu sporu w sprawie. Wniosków płynących z protokołu nie sposób zakwestionować. Badania zostały przeprowadzone z użyciem odpowiedniego, specjalistycznego sprzętu, posiadającego ważne świadectwo wzorcowania (k. 3). Co istotne, przeprowadzono cztery badania, co wyklucza możliwość błędu.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej materiał dowodowy, sąd uznał obwinionego Z. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 87 § 1a kw. Powołany przepis stanowi podstawę odpowiedzialności za prowadzenie w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej pojazdu innego niż pojazd mechaniczny. Dotyczy zatem

także prowadzenia roweru w stanie nietrzeźwości. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał zatem znamiona wykroczenia z art. 87 § 1a kw.

Uznając obwinionego za winnego, sąd na mocy art. 87 § 1 kw w zw. z art. 87 § 1a kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 2.500 złotych. Należy przy tym z całą mocą podkreślić, iż jest to najniższa możliwa kara, o czym obwiniony został poinformowany podczas rozprawy i ustanego uzasadnienia motywów wyroku. W tym zakresie sąd nie posiadał żadnego luzu decyzyjnego.

Sąd zważył zarazem, iż zdarzenie z 21 lipca 2022 roku nie miało w życiu obwinionego charakteru incydentalnego. Przeciwnie, Z. P. był już kilkakrotnie karany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Z dotychczasowych skazań nie wyciągnął żadnych wniosków. Orzekano wobec niego środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wobec tego w przedmiotowej sprawie nie zachodzą żadne usprawiedliwione powody, które nakazywałyby odstępianie od orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia rowerów (art. 87 § 4 kw). Oczywiście, sąd miał na uwadze, iż orzeczenie środka karnego z art. 87 § 4 kw miało charakter fakultatywny. Mając jednak na uwadze poprzednie skazania za jazdę w stanie nietrzeźwości, odstępianie od zastosowania wskazanego środka karnego byłoby niezrozumiałe i godziłoby w elementarne poczucie sprawiedliwości. Orzeczenie zakazu na okres 1 roku nie razi swą surowością. Stanowi efekt rozważenia społecznej szkodliwości czynu, stanu stężenia alkoholu oraz dotychczasowych kolizji obwinionego z prawem. Nie przekonuje przy tym zupełnie tłumaczenie obwinionego, iż prowadzenie rowerów jest niezbędne z uwagi na wykonywanie kary ograniczenia wolności w sprawie II K 88/20. Obwiniony wiedział o konieczności wykonywania tej kary w miejscowości oddalonej o kilka kilometrów od jego miejsca zamieszkania. Wiedział także, że możliwość dojazdu rowerem stanowiło ułatwienie w dostaniu się do miejsca odbywania kary. Mimo tego, przez brak odpowiedzialności i lekkomyślność, prowadził rower w stanie nietrzeźwości. Nie myślał wówczas o komplikacjach, jakie zakaz może wywołać w jego życiu. Za obecny stan obwiniony jest zatem wyłącznie odpowiedzialny.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 kpw, zwalniając obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty, zaś wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa. Orzeczono także o kosztach obrony z urzędu, które przejęto na rzecz Skarbu Państwa. Rozstrzygnięcia w tym zakresie uwzględniają sytuację majątkową i zawodową obwinionego i jego rodziny. Nie jest on w stanie obecnie zapłacić kosztów bez istotnego uszczerbku dla swego utrzymania.